

УДК 621, 326

Муқан М. – ст. гр. БП-31

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

БАГАТСТВО УКРАЇНСЬКОЇ ФРАЗЕОЛОГІЇ

Науковий керівник: к. ф. н., д. Савчин Т.О.

Mukan M. I.

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

THE WEALTH OF UKRAINIAN PHRASEOLOGY

Supervisor: Savchin T.O.

Ключові слова: фразеологізми, українська мова, фразеологія.

Key words: phraseologisms, Ukrainian language, phraseology.

Українська мова здавна славиться багатою фразеологією. Кожна розвинена мова, як відомо, має у своєму складі значну кількість стійких словосполук – фразеологізмів, що вживається носіями мови завжди у звичайному, установленому оформленні. Більшість з них породжено талантами, мудрістю народу. Емоційна виразність нашої мови залежить від доречного вживання фразеологізмів з їх неповторністю, зашифрованістю образів, стислістю, влучністю, грою звуків, мальовничістю метафор.

Фразеологізми найповніше й образно відображають матеріальне й духовне життя народу. Вони окреслюють не тільки предметну, а й естетичну інформацію: пробуджують уяву, викликають переживання у слухачів, прикрашають мову, передають дух народу. Їх вживають майже у всіх стилях мовлення, вони мають чітко виражене стильове призначення, яке залежить від наявності емоційного забарвлення [1].

Українська фразеологія XIX ст. ґрунтується на міцному фундаменті етнографічних, фольклористичних, етнолінгвістичних, загальнофілологічних, лексико-і фразеологічних праць О. Потебні, М. Сумцова, М. Костомарова та інших [2].

Фразеологія національної мови збагачується та вдосконалюється, вбираючи в себе безцінні скарби із приказок і прислів'їв, афоризмів і анекдотів, дотепів і каламбурів, сентенції і парадоксів, з усього, що впродовж багатьох сторіч плекає і зберігає у своїй пам'яті носій мови – народ [3].

Таким чином можна зробити висновок, що знання фразеологічних скарбів української мови, розуміння їх, правильне вживання є безсумнівним показником емоційного мовлення. Такі елементи несуть не тільки предметну, а й естетичну інформацію, вони надають нашому мовленню образності, колоритності та оригінальності. Тому необхідно виробляти навички вмілого їх вживання у повсякденній мовній практиці. Робота з ними дозволяє розширити фразеологічний запас, ознайомити з нормами етикету в спілкуванні та особливостями українського національного етикету.

1. Скрипник Л. Г. Фразеологія української мови К.: Наукова думка, 2003. 280 с.
2. Потебня А. А. Думка і мова. Збірник творів, 1926.
3. Писаренко А. В., Лещенко Л. М. Фразеологія як особливий вид лексики. – Л., 2009. – С. 45-47.